

Barokna glazba za *audiophile* III dio

Kasna barokna glazba *George Frideric Handel, Johann Sebastian Bach, Domenico Scarlatti, Antonio Vivaldi, Georg Philipp Telemann*

Kako smo naveli u prethodnim dijelovima, *barokna glazba je razdoblje klasične glazbe* koje traje od *kasne renesanse* od početka 17. do sredine 18. stoljeća, otprilike od 1600. do 1750. Barokni stil glazbe nastavlja se na renesansu, a nestaje pojavom *rokoko* i *klasicizma* u drugoj polovici 18. stoljeća. Barokni stil se isprepliće s drugim navedenim stilovima pa su njegove granice približne. Glavni dio *kanona* klasične glazbe koji se najviše proučava, izvodi i sluša čini *barokna glazba*.

Početak barokne glazbe pripisuje se stvaralaštvu Claudija Monteverdija, a uobičajena podjela razdoblja je:

- **Rani barok** (približno 1600. – 1650.), pod talijanskom dominacijom
- **Srednji barok** (približno 1650. – 1710.), kada dominiraju francuski utjecaji
- **Kasni barok** (približno 1710. – 1750.), s tendencijom razvoja regionalnih stilova i prijelazom u klasicizam.

Predstavnici *kasne barokne glazbe*:

- *George Frideric Handel* 1685. – 1759.
- *Johan Sebastian Bach* 1685. – 1750.
- *Jean-Philippe Rameau* 1683. – 1764.
- *François Couperin* 1688. – 1733.
- *Antonio Vivaldi* 1678. – 1741.
- *Jean-Marie Leclair* 1697. – 1764.
- *Georg Philipp Telemann* 1681. – 1767.
- *Giuseppe Tartini* 1692. – 1770.
- *Giovanni Battista Pergolesi* 1710. - 1736.

Nakon toga prestaje razdoblje baroka i započinje *razdoblje klasike* s najistaknutijim predstavnicima *Josephom Haydnom, Wolfgang Amadeusom Mozartom i Ludvig van Beethovenom*. Barok je razdoblje vokalne i instrumentalne polifone glazbe. Glavno obilježje je kićenost, ukrasi i kontrasti uz razvoj harmonijskog sloga. Najvažniji glazbeni instrumenti su *violina, čembalo i orgulje*, koji se izvode solistički ili u komornim i orkestralnim sastavima. Obilježavaju ga glazbene vrste na *vokalno-instrumentalnom* području - *opere, oratoriji, pasije i kantate*. Na instrumentalnom području - solistički i orkestralni *koncerti (concerto grosso), trio-sonate i solo sonate, suite, preludiji i tokate*. Najizraženija je *fuga*, po kojoj se, barok u glazbi katkad naziva i *epohom fuge*.

Kasna barokna glazba (1680–1730)

Ovom završnom periodu baroka pripadaju *George Frideric Handel, Johann Sebastian Bach* i njihovi suvremenici *Domenico Scarlatti, Antonio Vivaldi, Jean-Philippe Rameau, Georg Philipp Telemann* koji barok dovode do vrhunca nakon čega dolazi do klasicizma. *Vivaldi, Handel i Bach* s pripadajućim opusima opisani su mnogo šire.

Antonio Vivaldi vidi poveznicu

George Frideric Handel vidi poveznicu

Johan Sebastian Bach vidi poveznicu

François Couperin

(Pariz, 1668. – Pariz 1733.). Francuski barokni pedagog, kompozitor, orguljaš i čembalist. Poznat kao *Couperin le Grand*. Podučavao ga je otac. 1685. postaje orguljaš u Parizu. 1693. nasljeđuje učitelja *Thomelina* kao orguljaš *Chapelle Royale* s titulom *organiste du Roi*. 1717. dobiva zvanje *ordinaire de la musique de la chambre du Roi*. Uzor mu je bio *Arcangelo Corelli* čiju je *trio-sonatu* predstavio u Francuskoj. Najpoznatije djelo mu je *L'Art de toucher le clavecin*. Njegova djela utjecala su na *Johanna Sebastiana Bacha, Johannes Brahmisa* itd.

L'Art de toucher le clavecin
Gustav Leonhardt

L'Art de toucher le clavecin
Davitt Moroney

Keyboard Music
Angela Hewitt

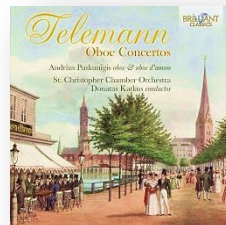
Suites for Viola da gamba
Mikko Perkola

Georg Philipp Telemann

(Magdeburg, 1681. - Hamburg, 25. lipnja 1767.), njemački skladatelj, najobrazovaniji glazbenik svoga doba, virtuoz na orguljama i čembalu, dirigent, najplodniji skladatelj 18. stoljeća, pjesnik i pisac glazbenih rasprava. Utemeljio je i vodio *Collegium Musicum u Leipzigu* i među prvima je organizirao javne koncerte u *Njemačkoj*. Skladao je oko 45 opera, 46 pasija i oko 2000 kantata.

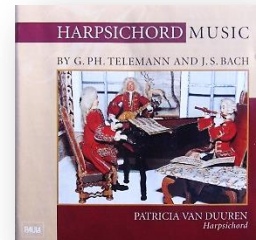
Oboe Concertos
Christopher Chamber Orchestra

Oboe Concertos
London Harpsichord Ensemble

Harpsichord Music
Patricia van Duuren

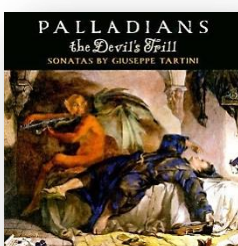

Giuseppe Tartini

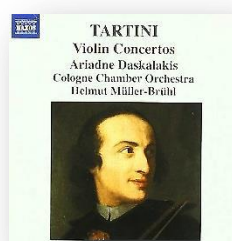
(1692. Piran –1770. Padova). Talijanski skladatelj, violinist i glazbeni teoretičar. Studirao je pravo na *Sveučilištu u Padovi*. 1721. postavljen za *Kapellmeistera* u *Il Santo* u *Padovi*. Bilo mu je dopušteno sviranje za druge ustanove. 1726. utemeljuje *školu violine* za studente iz Europe, a skoro sva djela su mu violinski koncerti i sonate. Najpoznatije mu je djelo *sonata* za solo violinu *Il trillo del diavolo*. Njena izvedba je tehnički zahtjevna i teška prema najsuvremenijim normama. *Dounias* i *Brainard* pokušali su prema stilističkim karakteristikama podijeliti *Tartinijeva* djela u razdoblja. *Tartini* je bio i glazbeni teoretičar te je zaslužan za otkriće *sumarnih i diferencijalnih tonova*. Ta je akustička pojava korisna kod gudačkih instrumenata jer se *intonacija dvostrukih stanki* može procijeniti slušanjem *diferencijalnog tona*, koji se naziva *terzo suono*. Svoja je otkrića objavio u brojnim traktatima. U *Piranu* je *Tartinijev kip* na istoimenom trgu.

The Devil's Trill
Palladians

Violin Concertos
Cologne Chamber Orchestra

Le sonate del Tasso
Academia Claudio Monteverdi

Sonata for Violin and Continuo in G minor, B. g5 - "Il trillo del diavolo"

Giovanni Battista Pergolesi 1710. - 1736.

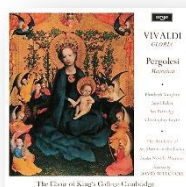
(Jesi, 1710. - Pazzuoli 1736. godine) Talijanski kompozitor, violinista i orguljaš, najvažnijih rani kompozitora komične *opere buffa*. Pergolesi je studirao kod Francesca Santinija, prije odlaska u Napulj 1725. godine, gdje je nastavio studij kod Gaetana Greca i Francesca Fea. Najveći dio života proveo je radeći za pokrovitelje kao što su grof Colonna Principe di Stigliano i knez Marzio IV Maddaloni Carafa. Njegova *opera seria* *Il Prigionier superbo* imala je dva čina tzv. *buffa intermezza* pod nazivom *La Serva Padrona*. Kasnije je postala popularna kao samostalno remek-djelo talijanskog *buffo stila*. Njena izvedba u Parizu 1752. godine izazvala je sukob između pristalica ozbiljne francuske opere među kojima su bili kompozitori Jean-Baptiste Lully i Jean-Philippe Rameau i pristalica nove talijanske komične opere, tzv. *buffonista*. Poznat je kao operni skladatelj iako je skladao i duhovnu glazbu, uključujući *Misu u F-duru* i *Magnifikat u C-duru*. *Stabat Mater* iz 1736. za sopran, alt, gudački orkestar i *basso continuo* je njegovo najpoznatije djelo koje je temelj kantate Johanna Sebastiana Bacha - *Tilge, Höchster, meine Sünden*. Djelo pripada klasičnom stilu, a početak pokazuje Pergolesijevo majstorstvo talijanskog baroknog stila tzv. *durezza e ligature*. Pored opera, Pergolesi je skladao instrumentalna djela *violinske sonate* i *Koncert za violinu*.

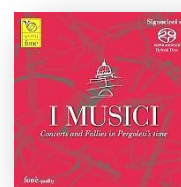
Stabat Mater iz 1736
Sinfonietta de Montreal
Charles Dutoit

Magnificat C flat
The Academy of the St. Martin in the Fields
Neville Mariner

Concerts and Follies
I Musici

I dio Rana barokna glazba Gesualdo, Monteverdi,
Frescobaldi

II dio Srednja barokna glazba Albinoni, Corelli,
Buxtehude, Purcell, Scarlatti

O primijenjenoj tehnici pri slušanju

Korištene su slušalice:

Sennheiser HD598
Beyerdynamic DT990PRO
AKG K242
AKG K550
Superlux HD681EVO

Pojačala za slušalice

Ako slušalice jednostavno priključimo u bilo koji izlaz za slušalice, a pri tome ne vodimo računa o električnim karakteristikama primijenjenih slušalica, vrlo je vjerojatno kako ćemo dobiti nezadovoljavajući rezultat. Slušalice će u svakom slučaju funkcionirati, ali zvuk koji se čuje bit će vrlo daleko od njihovih krajnjih mogućnosti. Poznajemo li učinkovitost slušalica, možemo izračunati snagu za zadanu razinu zvučnog tlaka. Dakle, pri izboru pojačala snage moramo voditi računa o željenoj glasnoći koja se postiže bez izobličenja, o sprječavanju oštećenja slušalica velikim snagama ili impulsnim zvukovima pri manipuliranju pojačalom te konačno o zaštiti sluha korisnika. Jednostavni program kojim možemo izračunati minimalni potrebni izlazni napon i snagu pojačala za zadane slušalice, odnosno treba li nam uopće pojačalo, možemo naći [ovdje](#).

pojačala za slušalice

Musical fidelity V-CAN II
Lehmann
Beyerdynamic
AudioT HA5000

